

במדינה

עיתונות

קצת להזכיר

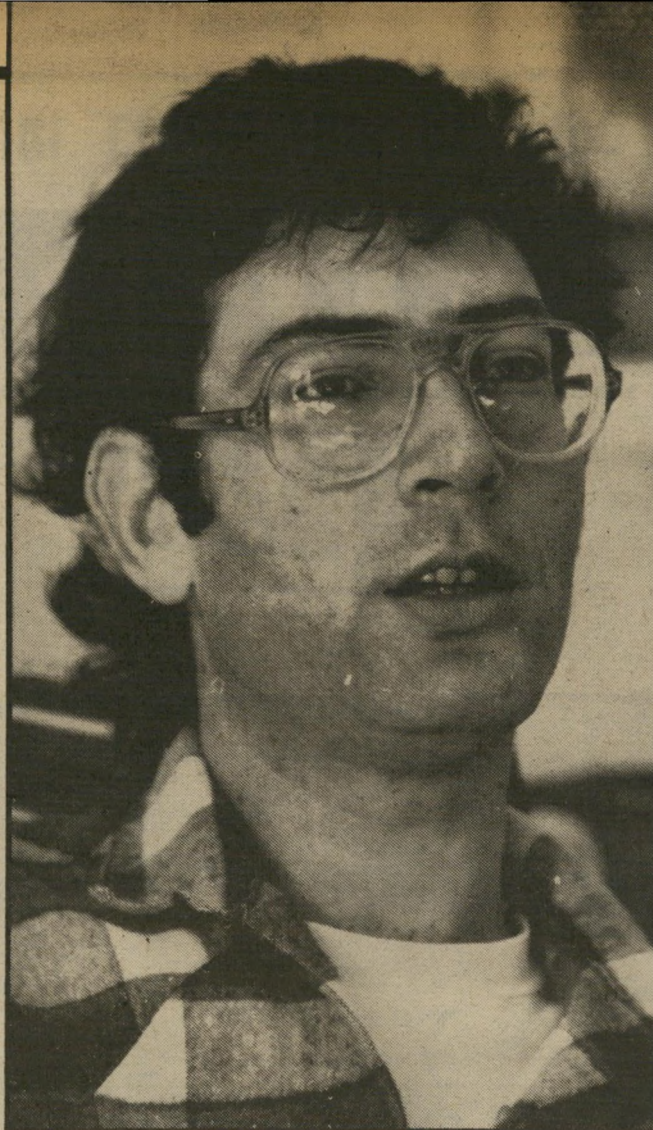
כתב ישראלי קורא

לכוסים היהודיים

בהוליווד להחרים פרט

של איש-המצפון

קוסטה גאברס הוא אחד מאנשי המצפון של הדור. החל בסרט Z, על מיסטר-העריצות במולדתו היי-ווגנית, וכלה בסרטי נעדר, ש' עוררו את מצפון העולם למתרחש במישטר-העיוניים בדרום-אמריקה, הוא הקדיש את כישוריו הרב להגנה על מדוכאים ונרדסים. עיתור גלביץ הוא כתב של בידורן ישראלי, וגם משמש כמד"ח ליומון בבירת-הסרטים האמריקאית, הוליווד רפורטר. כל עוד הפעיל קוסטה גאברס את המצפון שלו כלפי אחרים, הוא זכה גם בישראל בשבחים בלתי-

סרבן שירות תדהר מוכן ללכת שוב לכלא

לשטיות. היה אחד שהיה עריק במשך שש שנים וקיבל 28 יום. מי שהו אחר, שהיה עריק 10 שנים, קיבל 14 יום בכלא.

הווי: במישרדים שכבו הרבה מיסחקים, שלא נתנו לחתום עליהם. שחמט, דומינו, שש-בש. דרווי אחד שהיה שם עשה חליל מצוינו ברול, ועשינו חאפלה עם גרעינים ופיסטוקים. באו הסתהרים והחרימו את החליל. הם אמרו ש' שינו יותר מיד רעש. אחר-כך שיכר נעתי אותו לעשות ערד חליל, ר' ניסינו לשמור על השקט. בשבוע האחרון באו כמה יאמנים' ועשו יעשו כמוני?

העסק הזה. זה היה דני טימרמן, שגם הוא היה אסיר מסיבות מצ' פוגיות. היה שם עוד אסיר-מצפון אחד, מקבוצת יש גבול. ככה קראו לנו, אסירי מצפון. אחרי טימרמן השתחרר, הגיע עוד אחד, מיד' חנה.

ויכוחים: בשבועיים האחרונים היו כאלה שהאשימו אותנו ישירות בטבח, אבל החברים שלי אמרו להם לעוף מהאהל. הטענות העיקריות נגדנו היו שאנחנו הור' סים את הדמוקרטיה, שבצבא צריך למלא פקודות, ומה יהיה אם כולם יעשו כמוני?

במנה שקיבלתי יש 30 גרם. הוא שאל אם יש לי מישקל. הוא אמר שזה מה שמגיע לי, ואם יש לי תלר נות, אפנה בקבילה רישמית. אחר כך, כשהגיעו עוד חיילים למאהל שלנו, היו כמה ימים שהביאו אותה כמו מזון.

סיגריות: מקבלים 10 סיגרי יות מרום ליום. אלה סיגריות בלי פילטר. לפחות פעם בשבוע לא קיי בלנו סיגריות בכלל, או שקיבלנו רק חמש. כולם לקחו סיגריות, גם אלה שלא עישנו, ונתנו לאחרים. היו כאלה שהפסיקו לעשן, כי זו סיגריה שממש קשה לעשן אותה. מי שעובד בקבלה יכול לקבל סיר גריות, לבנות מהכלואים שמשתחררים, אבל השטר הצבאי שעובד שם מחריים לעצמו חלק ממה ש' אונתנו היינו מקבלים. למרות שהוא יכול לקנות סיגריות חופשי ב' שק'ם.

מיקלחות: אצלנו היה מיתקן חימום שלא עבד במיקלחת. בש' בוועים הראשונים לא לקחו אותנו למיקלחת שבה מיתן החימום עבד. אני הייתי מתגנב לשם כדי להת' קלה.

ביקורים: לפי החוק יש 20 דקות ביקור, פעם בשבועיים. אבל הסתדרנו. שרה הגיעה כל שבוע, והביקור נמשך תמיד יותר מ-20 דקות. היא ידעה שאני רעב, אז היא הביאה לי סנדוויצים. קפה ר' סיגריות לבנות. כל הדברים האלה אסורים, אבל אני אוכל, שותה ר' מעשן בזמן הביקור, הם מעלימים עין.

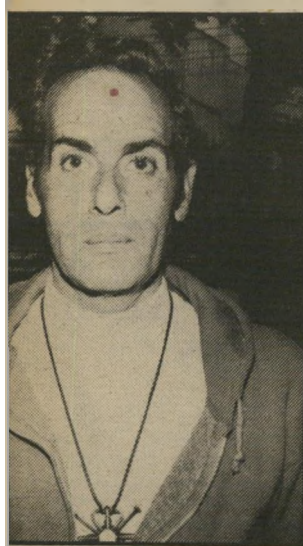
מיכתבים: אין הגבלות על דואר. אפשר לשלוח מכתבים ולקבל מכתבים בלי הגבלה — אבל לא כולם מגיעים. יש צנזורה על המיכתבים בשני הכיוונים. פנימה החר צה. יש גם צנזורה רגילה, של הי צבא, וגם צנזורה של הכלא. נד' מה לי שזה מונגד לחוק, שמישהו שמכיר אותך אישית, כמו הסוהר שלך, יוכל גם לקרוא את המכתבים שלך. לא מגיעים כל המכתבים, ולוקח המון זמן עד שהם מגיעים. אני יודע שמקבוצת יש גבול שלחו לי לפחות 50 גלויות עידוד, אבל הגיעו רק 12.

שירותים: כשהוסיפו אהלים וחיילים במיכלאה שלנו, בנו שירר תים חרשים. הלכתי לשם, ומי ש' בנה את השירותים אמר לי לא להשתתף בהם עדיין. הסתובבתי והשתתף על הגדר. עבר שם סוהר ותקע לי תלונה על זה. הוא היה סאדיסט קטן שקראו לו בני. אחד

נאום, מילה במילה. המסקנה: שמישהו כתב להם את הנאום, בזה אחר זה הם קראו אותו באוזן גאברס, או שהקטע הוא שטון תוכן הנאום מוזר אף הוא. אי לא קרא את התסריט של הסרט איש אינו טוען שפרט זה או אחר בסרט המתוכנן, שאף אין לו עדי שם. עלול לגרום לפוגרום אנט שמי. החשש הוא, כנראה, שעצ הטיפול של איש-מצפון, הוונ בהערצת העולם כולו, בגודל הו לסינינים יזיק למדיניות ממשלו הליכוד, שעיתור גלביץ משמש ל כפה. כלפי מי?

קוסטה גאברס מביים בסרט "נעדר" נגד איש-המצפון

עיתונאי גלביץ מילחמה מונעת

תית, לשם הפצתו בארצות-הבר על-ידי חברת יוניברסל, הוא הג אנחנו יכולים רק לקחת שמר ואסרמן וידידינו ביוניברסל יקו את התסריט בקפדנות רבה לו שישפכו מיליוני דולרים לתוך ס העלול לגרום לגל אנטי-שמע ע' מי.

הכתובת ברורה: "ידידינו הודים, השולטים בהוליווד, ובו שם לו ואסרמן, המנהל היהודי יוניברסל, פקיד ישראלי עלום-במישרדו של השר גידעון פת היר באמצעות גלביץ את הו הוליווד מפני סרט שעדיין לא הו רט, ושהפקיד כלל לא קרא תסריטו, מאחר שקוסטה גאברס טרח לבוא אליו לסחוט טובו הנאה.

„חשבתי שצריך לעשות כל דבר כדי לאנוע את המשך המילחמה. ההפגנות לא מספיקות. זה לא מציל את חיילי צה"ל מלמות שם!"

חאפלה שרו ותופפו. הפסיקו גם אותם.

אמיר תדהר אומר שאם יהיה עליו לצאת שוב ללבנון, הוא ישוב ויטרב, גם כאשר הוא יודע את ה' מסחר, שרה מחזקת אותו. היא מספרת על אביה:

אבא שלי הוא ליכודניק. עוד מבית"ר, הוא מטיבעו בן-אדם ש' שותק. אבל הוא כואב את הדברים, איכפת לו.

חאפלה באוהל

היה שם צ'רקי, ג'ון במי לואים, שסירב לשרת ביחידה קרבית מטעמי-מצפון. הוא סירב להילחם נגד אחי המוסלמים. הוא נשפט לשנת מאסר, מתוכה חמי-שה חודשים בפועל.

„לעומת זאת היו כאלה שנת' פסו על עריקות מהמילואים וקיב' "

מהכלואים באוהל שלי סידר את העניין עם הרס"ם, וביטלו את ה' תלונה.

רפואה: הרופא הוא סנדלר. היה לי פצע זיהומי במיפסעה. כ' שהגעתי אליו הוא הסתכל, הסתכל, ולא ידע מה לעשות. החובשים, מאחוריו, סימנו זה לזה וגם לי ש' אין מה לעשות, הוא כזה. הוא רצה לגלח לי את כל האיזור, יר מיים לפני השיחורור, וגם להפנות אותי לחדר מיון בבית-חולים אחרי השיחורור.

סוהרות: היתה שם סוהרת שהלכה במגפיים, וזה נראה כמו ב' סטלג, אבל בלי המכות. פעם שתי סוהרות לקחו אסיר אחד לתוך חדר, ושטפו אותו בצעקות במשך שעה. הוא יצא קצת מוועזע מי